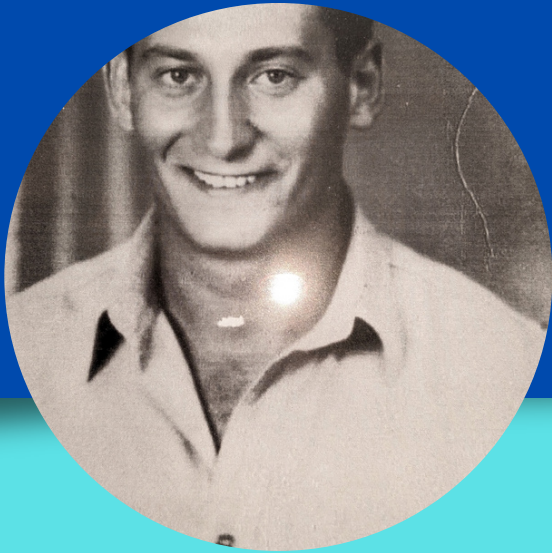

עבודת השורשים של ידידיה זדה

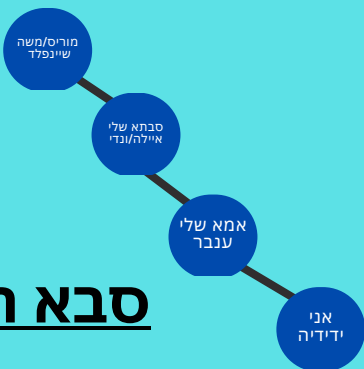

מוריס/משה שיינפלד

סבא רבה שלי

הקשר משפחתי

סיפורים מעניינים על חייהם

מוריס/משה שיינפלד נולד ב-1920. בצהריים הוא למד בתלמוד תורה ובבוקרים הלך ל"Benjamin Franklin high school". הוא היה סמל במלחמת העולם השנייה בצבא האמריקאי באיי סולומון שבפיליפינים בדרום האוקיינוס השקט. במלחמה הוא חלק עם המקומיים את התרופה שלו נגד מלריה (כינוי) והראה להם איך להתגונן מפני המלריה וכתודה על כך הם נתנו לו קוקוסים מגולפים. הוא היה מכין ווילונות ועבד בחנות בשם פולס. גם כן הוא היה רץ מרתונים, הרים משקולות, רכב על אופניים וכד. גם כן ניגן על הרבה כלי נגינה לרוב על פי שמיעה (פסנתר, בס, תופים וכד'). התחתן עם תלמה/תמר. שניהם גדלו בתקופת הצנע הגדולה שהתחילה בשנת 1929. הוא היה איש נעים הליכות בעל חסד ועם חוש טוב.

משפחה

שם ההורים: מאלי(מלכה), פיליפ (שרגא פייבל) הכהן שנפלד
שם בן/בת זוג: ת'למה (תמר)
שמות הילדים: איירה (יצחק אהרון), וונדי (איילה), בת' (ברכה חנה)
אחים/אחיות: למוריס היו שלוש אחיות אלסי (גיילה), ארווינג (יצחק), ביטריס (בי/פשעא), איירין (אהרונה)

מקום לידתם מתי נולדו

תאריך לידה: 1920

מקום לידה: פילדלפיה, פנסילבניה, ארה"ב
ארץ מגורים: פילדלפיה, ארה"ב

תמונות

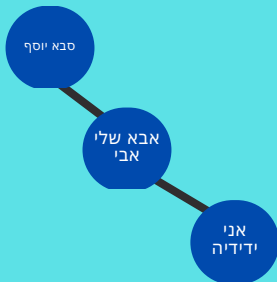

יוסף זדה

סבא שלי מצד אבא

הקשר משפחתי

סבא שלי

משפחה

הורים: גולבי ואברהם אסמעיל זדה

אחים: אסתר, רחמים, מרים (מרי), יפה, ישר, דוד,

פרשתה, הילדה

ילדים: אברהם (אבי - אבא שלי), דנה, יעל, רזיה, גילת,

טליה

סיפורים מעניינים על חייהם

עם סבא רבה שלי סבא אברהם ואלה שמות הילדים שלהם הדודים של אבא שלי: אסתר, מרי, יפה, רחמים, סבא, דוד, ישר, פרשטה והילדה. סבא רבה שלי אברהם נולד בקרמן היה מבוגר מסבתא גולבי ב15~ ונולד ב1910~ הוא היה בן אדם מאד ישר ומסודר היה מאד חשוב לו אמון בעסקים. הוא למד בפרס בבית ספר ותיכון אחר כך הוא שרת בצבא האירני בחיל הפרשים ואז עסק במסחר. קצת לפני שסבא ג'ון נולד (לפני 70~) הם קנו בית בטהרן. בבית היו 2 קומות וחצר בחצר היו שטיחים וסמבאר (קומקום תה עם גחלים) והיו להם שכנים גויים שהיו חברים שלהם. אמא של אברהם ואמא של גולבי היו אחיות. לאמא של גולבי קראו משה דניאלי והוא התחתן עם רחל בת בת שבע שהיא נצר למשפחת שרגא והיתה נינה של הרב אור שרגא שהיה רב ידוע ובעל מופתים מהעיר יזד. למשה היו מטעים של תמרים, קלמנטינות ותפוזים. התמרים שלו סיפקו כמעט את כל אירן.

משה דניאלי פגש את רחל, פעם מישוהו לא דיבר אליה יפה והיא היתה חדת לשון וידעה להשיב מלחמה השערה, וזה מצא חן בעיני סבא משה וביקש להתחתן איתה. היו להם הרבה ילדים בערך 15 נפטרו ונשארו 3. סבא רבה שלי אברהם, לאבא שלו קראו יצחק בן מרדכי לאמו קראו שרה בת שבע. היא נפטרה צעירה. אחרי שסבא התחתן הם גרו בעיר כרמן. היו לסבא אברהם הרבה אחים. והם גרו כמו באחוזה לכל משפחה היו חדר משלהם וחיו בשותפות. עד שסבא אברהם עבר לטהרן. אמא של סבא אברהם היתה נצר של הרב אור שרגא.

מקום לידתו מתי נולד

ארץ לידה: טהרן, אירן

ארץ מגורים: ירושלים, ישראל

שנת לידה: 1956

סיפורים מעניינים על חייהם

סבא יוסף (הקרוי סבא ג'ון) נולד באירן בטהרן ב1956 בבית חולים יהודי. הוא למד בבית ספר גאנל דנש. בבית ספר הוא היה ילד שובב מאד. אחר כך הוא למד משפטים באוניברסיטה בטהרן. במקביל ללימודים באוניברסיטה הוא עבד בשגרירות ישראל בטהרן בתור מאבטח.

עוד לפני פרוץ המהפכה האירנית, סבא שלי הגיע לישראל כפעיל עלייה ולאחר מכן חזר לטהרן. כשהוא סיים את הלימודים שלו בטהרן, פרצה המהפכה האיסלמית ובגלל שהוא עבד בשגרירות אז המליצו לו לא להישאר שם ואז הוא עלה לארץ.

העלייה לארץ

בארץ הוא למד באוניברסיטה העברית משפטים ויחסים בין לאומיים. והוא השלים את הרישיון הישראלי שלו לעריכת דין. הוא התחתן עם סבתא שלי, אריאלה, ונולדו להם 6 ילדים (טפו טפו). אברהם (אבא שלי) הוא הבכור ואחריו 5 בנות.

דנה, דודה שלי, נולדה ב1984 ולמדה עיצוב חזותי. היא זכתה בפרס על עיצוב בולים של הש"ס ושל 770. כיום היא עובדת כמנהלת שיווק. יעל נולדה ב1987 למדה משפטים והיא שותפה למשרד עורכי דין היא נשואה לשי חסיד עובד היום בסולל בונה. יש לה 3 ילדים משי נדב ואוהד. רזיה נולדה ב1990 למדה כלכלה ולוגיסטיקה והנדסה. כיום עובדת במשרד עורכי דין. היא נשואה לאלרן חסיד שעובד בעסק משפחתי האחים חסיד. גילת נולדה ב1999 למדה בתיכון צביעה יצירתית עשתה מגמת אדריכלות היתה בשנת מדרשה בשדרות שנת שירות לאומי בשדרות. התחתנה עם יונתן משאש. היום לומדת הוראה וחינוך במכללת בית וגן וגרה בשדרות. טליה נולדה ב2002 בת-זקונים למדה באולפנה בפסגת זאב היתה בשנת שרות בן תקשורת לילדים אוטיסטים בראש העין. כיום עובדת כיועצת מכירות ומתכננת לימודים כקלינאית תקשורת. סבתא שלי אריאלה נולדה בשנת 1961 למדה בבית ספר פרדס ואחר באוולינא דה רוטשילד ואחר כך למדה אדריכלות ואז התחתנה עם סבא שלי.

אמא של סבא שלי סבתא גולבי נולדה ב1927~ בת שלישית להוריה. היא ידעה לקרוא בעברית בפרסית קוראים לזה שאהין תורה שזה מילים בפרסית אבל אותיות של עברית. היה לה קול יפה מאד. היא נולדה בעיר במ (עיר התמרים בפרס) בבית שלהם בתוך הבית היה ערוץ של נחל כדי שיהיה להם מים. תמיד היה לה בית פתוח עם שולחן מוכן. היא היתה אומרת ש"כל מה שחסר זה חלב אם לשולחן" בגיל 15 התחתנה

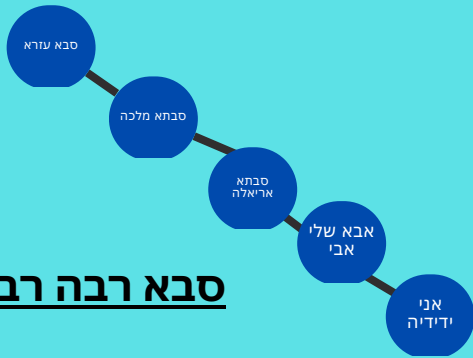

סבא עזרא

סבא רבה רבה שלי מצד אבא

הקשר משפחתי

סבא רבה רבה שלי

משפחה

הורים: רחמים ומרים נווריאן

ילדים: נוסראת, דודה שרה, דוד שלום, סבתא מלכה, דוד מרים, דוד נוריאל, דוד שמעון, דוד אליהו ודודה מרגלית אחים: היו לו 8 אחים

תמונות

מקום לידתו מתי נולד

תאריך לידה: נולד ב1901

ארץ לידה: יאזד, אירן

ארץ מגורים: אירן, ישראל

סיפורים מעניינים על חייהם

סבא עזרא סבא של סבתא שלי (אבא של אמא שלה) היו לו 8 אחים. נולד ב1901 הוריו מתו כשהוא היה מאד צעיר. הוא בקש מאחיו כסף ואחיו לא נתן לו. הוא גר ביד בביאן ובגלל שזה היה אחרי מלחמת עולם השניה כך שהיה רעב גדול. אז הוא הלך עם שיירת גמלים במדבר ובמדבר היתה סופה שהעיפה אותו למקום באמצע המדבר. והוא הלך והלך ואז הוא ראה את העמודים של הטלגרף וכך מצא את דרכו לעיר. וכל זה כשהוא בן 7-8 הוא היה מאד ישר במסחר. נתן הרבה צדקה ובתקופה מסוימת היה מאד עשיר. התחתן עם סבתא טאוס. ולפעמים היה עוזב אותה לחודשים כדי לעשות מסחר בשירי ואספהאן. הוא סחר לרוב בבדים משי. הוא נולד ביד. הוא אהב ללמוד תורה. היה מאד פעיל בקהילה ועזר לעניים המרובים מאד ביד. הוא היה נותן לה כסף. והיא היתה עושה מתן בסתר. פעם אחת היא נסתה לתת עוד צדקה ואמרו לה שהם כבר לא צריכים. סבתא טאוס אמרה לה שהיא לא תקח את הכסף בחזרה ואז האישה נתנה את הכסף לאחותה ואחותה קנתה עם הכסף שמלת כלה. הנכדה של האחות הזאת נשואה לרב גדול בירושלים.

סבא עזרא עסק (התנדב) בטרסה של נפטרים לשם מצווה. הוא היה מאד עשיר היו נותנים לו לשמור את כספם. פעם אחת סבתא שלי פגשה בעבודה איש שסיפר לה "באירן אני הפקדתי אצל סבא שלך כסף וכשרציתי לעלות לארץ בקשתי את הכסף והוא נתן יותר כסף. ואמרתי לו שזה לא היה הסכום שהוא הפקיד ולא הסכים לקחת. ובדקו ובסוף החזירו לסבא עזרא את הכסף. סבא עזרא ברח אותו "אשרי יולדתך" ואמר שהוא חיפש את הכסף שנה שלמה ולא מצא. " סבא עזרא היה איש מאד צנוע הוא ידע לקרוא ולכתוב בכתב רש"י וגם בפרסית. תמיד אהב לעזור לנזקקים והרבה פעמים הוא גם אמר "אל תחזיר את הכסף מחול אתה לא צריך להחזיר את החוב"

הוא היה תמיד מכניס אורחים. בהתחלה הם גרו מהלה (כמו "גטו" של יהודים) ואחר כך הוא בנה אחוזה גדולה שכיום היא בית חולים. לבית היו 2 קומות וגם מרתף לאוכל שלא יתקלקל. הם מאד אהבו לארח ולפעמים אנשים גם היו נשארים כמה חודשים. אנשים בקשו ממנו שישמש כבורר (שופט). וגם הגויים השתמשו בו. סבא עזרא תמיד רצה לעלות לארץ. ב1942 הוא מכר כמעט את כל מה שהיה לו חוץ מהבית. וניסה לעלות לארץ עם כל הכסף והרכוש דרך עירק. ואז שודדים שדדו אותם בדרך והם נאלצו לחזור ליזד. ואז עוד פעם הוא עסק במסחר והתעשר שוב. והגיע לישראל בשנת 1955. בשכונת הבוכרים בירושלים. והוא פתח בית מרחץ ברחוב ניסים בכר פינת בצלאל במרכז ירושלים כיום המקום מתפקד כתיאטרון פרגוד. סבא עזרא נפטר בגיל 83. הוא התחתן בגיל 18. הוא היה איש גבוה רזה וחכם.

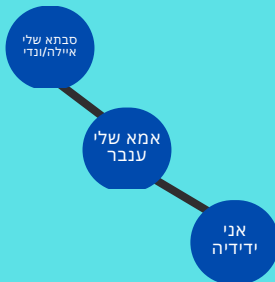
וונדי הופ (איילה) סיטנפילד

סבתא שלי מצד אמא

הקשר משפחתי

סבתא שלי

משפחה

שם משפחה לפני הנישואין: שנפלד
הורים: ת'למה, מוריס/משה שנפלד
אחים: איירה ובת'
ילדים: ענבר (אמא שלי), שרית, אורלי

תמונות

בת'

איירה

וונדי

סיפורים מעניינים על חייהם

סבתא שלי, וונדי, גדלה בפילדלפיה ולמדה בבית ספר "פארל" ביסודי. לאחר התיכון, היא למדה באוניברסיטת טמפל שבפילדלפיה ולמדה להיות ספרנית (מידענית). בשנת 1985 היא עלתה ארצה יחד עם סבא שלי, אלי גבאי, ושם היא ילדה את אמא שלי, ענבר, כי היה להם חשוב שהבת שלהם תיוולד בארץ. סבא וסבתא שלי הם אנשים ציוניים מאד, ולמרות העובדה שגרים כיום בפילדלפיה, עדיין תומכים וגאים במדינת ישראל. סבתא שלי וונדי וסבא שלי אלי היו חלוצים ובין הראשונים ליישב את היישוב גבעת זאב. לא היה להם אפילו טלפון בתוך הבית באותם ימים, וסבתא שלי לא הכירה אף אדם קודם להגעתה ארצה – ולמרות זאת יצרה חברויות רבות בקרב שכניה. למרות שהאידיאל הציוני הוביל אותם לעלות ארצה, הם חזרו לאחר כמה שנים לפילדלפיה מסיבות משפחתיות. שם גידלו את אמא שלי ואת האחיות שלה. סבתא שלי ספרנית בבית ספר "ברק" בפילדלפיה כבר מעל 25 שנה ומפורסמת שם כאשת צוות אכפתית, יצירתית, ומקצועית שמובילה מהלכים בספריות בכל העולם. פופייס (המכונה כך על ידי ידידיה זדה בהיותו תינוק – אך שמו האמיתי הוא סטייב סייטנפילד) הוא גם סבא שלי ובעלה הנוכחי של סבתא שלי וונדי. אני אוהב לדבר על תכנות ומדע עם פופייס, וסבתא וונדי תמיד שולחת לי ספרים טובים בדואר. מקס וסם, הדודים שלי מצד פופייס, גם כן גרים בפילדלפיה.

מקום לידתם מתי נולדו

ארץ לידה: פילדלפיה
ארץ מגורים כיום: פילדלפיה

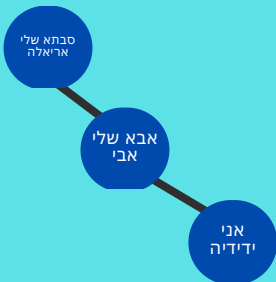
אריאלה איסמעיל זדה

סבתא שלי מצד אבא

הקשר משפחתי

סבתא שלי

משפחה

שם משפחה לפני הנישואין: פור
הורים: אהרון ומלכה פור
ילדים: אברהם(אבא שלי) דנה יעל רזיה גילת וטליה.
אחים ואחיות: דוד ניסים ז"ל, דוד יגאל, דוד אליעזר, דודה
נעמי, גלית ז"ל

תמונות

סיפורים מעניינים על חייהם

סבתא שלי נולדה (אריאלה/ סבתא ג'ון) ב1961 בשערי צדק. סיפור לידה: סבתא מלכה היתה בבית(חודש שמיני) והשכנים היו בבית והיא התחילה לדמם גם סבתא תאוס היתה בבית. ואף אחד לא ידע מה לעשות. במקרה באותו יום סבא אהרון חזר הביתה וראה את כולם מרביצים לעצמם כי הם לא ידעו מה לעשות והוא נכנס הביתה וראה את סבתה תאוס שוכבת על הספה מדממת. הוא הלך לחבר שלו נהג מונית שהיה באמצע ארוחת צהרים וסבא אהרון הרים אותו מהשולחן ואמר לו אישה יולדת קום. לקחו אותה לבית חולים שערי צדק שהיה די קרוב במונית וילדו את סבתא שלי בניתוח קיסרי לאחר מכן הרופא המנתח אמר שאם היו מאחרים ברק כמה דקות לא היה אישה ולא ילדה. סבתא שלי למדה בפרדס ולאחר מכן בהבלינה דרוטשילד. סבתא שלי למדה אדריכלות במכללת אור. בשנת 1981 היא התחתנה עם סבא שלי יוסי. והיו להם 6 ילדים אברהם(אבא שלי) דנה יעל רזיה גילת וטליה. היא עבדה במשרד האוצר בכוח אדם. ואחר כך בחברת תאגיד של עובדים זרים.

מקום לידתם מתי נולדו

תאריך לידה:1961 שערי צדק ירושלים
ארץ לידה: ישראל
ארץ מגורים: רחוב הנופק, גילה,
ירושלים(טכנית גוש עציון...), ישראל

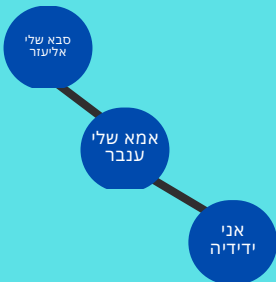
אליעזר גבאי

סבא שלי מצד אמא

הקשר משפחתי

סבא שלי

משפחה

הורים: עמרם ורחל גבאי

אחים: רפי, סימה, רותי

נשוי ל: צופיה גבאי

ילדים: ענבר (אמא שלי), שרית, אורלי, יונתן, נועם

קשר משפחתי אלי: סבא שלי מצד אמא

מקום לידתם מתי נולדו

שנת לידה: 1960

ארץ לידה: באר שבע, ישראל

ארץ מגורים: פילדלפיה, ארה"ב

סיפורים מעניינים על חייהם

היסטוריה משפחתית של סבא שלי מצד אמא – משפחת גבאי ומשפחת לב: משפחת גבאי מקורה בשבט בנימין. מסורת בידן שחזרו לארץ עם עזרא ונחמיה. (ראה ספר נחמיה פרק יא, ח')

גירוש ספרד: במהלך הגירוש מא"י לבסוף התיישבו בעיר טולדו שבספרד. בשנת **1492** הוגלתה המשפחה במסגרת "גירוש ספרד", לאחר תלאות רבות הגיעה בחלקה לעיר פס שבמרוקו, ובחלקה השני לליזבון שבפורטוגל. בני המשפחה שהגיעו לפורטוגל לבסוף הצטרפו לבני המשפחה שבפס בשנת **1552**.

מקובל שרבי יוסף גבאי ורבי בנימין גבאי מבני המשפחה אשר חצו את הים והתיישבו במרוקו בעיר פס. בני המשפחה החלו מיד במפעלים דתיים ורוחניים אשר כללו הקמת ישיבה ובית מדרש.

בשנת **1720** גור המושל "שמד" על יהודי העיר. למרות מעמדם הנכבד, ליהודים ניתנה ברירה להיות מוסלמים או לעזוב את העיר תחת פסק דין מוות למסדרים להצטרף לאסלם. בני המשפחה עברו לעיר דאדס ובהמשך לעירה אסלים שבחבל הדרעא והשתייכו למקובלי החבל.

ראש השבט היה רבי יחיא גבאי שהיה מקובל ובעל התואר "חכם". הוא היה סופר ואף כתב שני ספרי תורה. הוא היה מוהל ושוחר רב, ואף כתב פרושים לתורה על דרך הסוד. הוא קבור בבית העלמין היהודי באסלים אשר בהרי האטלס בחבל הדרעא.

בנו, הרב מסעוד גבאי, אף הוא היה גדול בתורה ובקבלה, והיה שוחט רב הקהילה.

בנו, הרב מחלף גבאי, אף הוא היה גדול בתורה ובקבלה, והיה שוחט רב הקהילה.

בנו, הרב אליהו גבאי, שנולד **1898** אף הוא היה גדול בתורה ושוחרט רב הקהילה אשר כתב ספרי קבלה, חוכמת הקבלה והצירוף וקבלה מעשית.

בשנת **1929** לאור המלחמה בין השבטים הברברים שבחבל הדרעא עזב לעיר קובלנקה ושם פתח בית כנסת ברובע היהודים שנקרא ה-"מלאח". הוא כיהן כרב קהילתי ושוחרט בעיר קובלנקה עד שנעלה לארץ בשנת **1956** על האונייה "ירושלים".

יש לציין שתאחיו של ר' אליהו גבאי, רבי יצחק גבאי, כיהן כרב באליזירה והיה ידוע כמקובל גדול בתורה והוא קבור בחלקת המקובלים בבית העלמין הישן שבטבריה. בנו של רבי יצחק, הלוא הוא הרב מנחם גבאי, מי שהיה אב בית הדין הרבני במחוז דרום בבאר שבע, לאחר שהיה טוען רבני שנים רבות בבית הדין בקובלנקה.

רבי אליהו גבאי היה נשוי לשמחה גבאי, בתו של רבי ניסים גבאי, מי שהיה רב גדול בתורה ודיין בקובלנקה. בנו של רבי אליהו גבאי הוא הרב עמרם גבאי, רב קהילתי בעיר פילדלפיה, מדינת פנסילבניה, אשר בארה"ב.

משפחת לב

עמרם נישא לרחל, בתו של משה לב אשר היה פעיל עליה במרוקו. הוא התגורר בשכונת באב אלקרמה אשר במלאת. ואמנם, מקור משפחת לב היה מהעיר אסאווורה אשר בעבר נקראה מוגדור.

המשפחה עסקה במסחר. ראשי המשפחה משמו פרנסיס לבתי הכנסת אשר היו בבעלותם. אביו של משה לב היה ניסים לב אשר נרצח על ידי הערבים בחודש אוגוסט **1929** במסגרת מאורעות תרפ"ט אשר שטפו את העולם הערבי נגד קהילות יהודיות. הוא קבור לצד הצדיק רבי דוד ומשה בעיירה אגוים אשר בהרי האטלס במרוקו.

עלייה ארצה של ר' משה לב:

מיד עם עלייתו של רבי משה לב הוא פתח בית כנסת בבאר שבע בשם "שערי שמים" (ברחוב גוש עציון), אשר לאחר מותו נקרא על שמו עד היום הזה. הוא שימש כפרנס הקהילה מ**1956** ועד מותו ב**1979**.

עלייה ארצה של רחל לב (סבתא רבה שלי):

למשה ואשתו, פרחיה לב, היו עשרה ילדים, וביניהם הבת רחל (סבתא רבה שלי) אשר הגיעה לארץ ב**1947** כמעפילה תחת הראדר הבריטי אשר מנע מיהודים לעלות ארצה. אוניית התגלתה על ידי הבריטים בסמוך לחוף הרצליה והצליחה להגיע לחוף לפני הגעתם של הבריטים.

רבי משה לב שלח את בתו הצעירה לארץ ישראל על מנת להוכיח ליהודי מרוקו שהוא לא דואג לעשות כן ושגם הם יעשו כדוגמתו. רחל נשלחה על ידי עליית הנוער לקיבוץ לא דתי.

לאחר שרבי משה לב עלה לארץ נשלח עם משפחתו למעברה בפרדס חנה שם התגורר בצירף בעל חדר אחד העשוי מחומר אוכסנט אשר היום מוגדר כחומר רעיל ומסוכן. מיד עם הגעתו לארץ נסע לראות את בתו רחל בקיבוץ, שם התרשם לרעה מהיות בקיבוץ חילוני.

הוא ביקש לקחת את הילדה עמו למעברה. רשות הקיבוץ מיאנה משום התנאים המחפירים במעברה. הצדדים הגיעו לפשרה לפיה תבלה הילדה בשבתות עם המשפחה האדוקה.

בשל היותו פעיל עליה קיבל רבי משה לב זכאות למכולת הראשונה במעברת באר שבע אשר נקראה מעברת "ממבה". עוד במעברה הקים רבי משה לב את בית הכנסת הנ"ל אשר הועתק מקומו לרחוב גוש עציון בשכונה ג' בבאר שבע. בתקופה שבית הכנסת היה במעברה הוא היה בסמוך לבית הכנסת של רבי אליהו גבאי.

לידתו של אלי (אליעזר) גבאי (סבא שלי מצד אמא):

לימים נפגשו עמרם ורחל במעברה ונישאו. בכורם, אליעזר גבאי, נולד בעיר האבות, באר שבע בשנת **1960** בבית החולים "הדסה" אשר שימש כמרפאה צבאית. הבניין הוקם ב**1907** ע"י התורכים לאחר שחנכו את תחנת הרכבת על קו קהיר-בירות. אליעזר הקרוי אלי גדל בבאר שבע עד גיל **12**, שם למד בישיבת בני עקיבא המפורסמת. וזו הורד עם משפחתו לארה"ב לעיר סיאטל אשר במדינת וושינגטון.

בסיאטל שימשו ההורים רחל ועמרם כשליחים ומורים. אלי (שהוא הסבא שלי) למד בסיאטל "היברו אקדמי" וישיבת "אור הצפון" באותה העיר. הוא שימש כחזן מיוחד לחגים עבור צבא ארה"ב בבסיס במדינת וושינגטון ב-**77-1976**. הוא שימש כנשיא הפדרציה הספרדית לנוער ב**1978**.

המעבר לפילדלפיה:

המשפחה עברה לפילדלפיה שם הקימה את בית הכנסת "בית הרמב"ם". ב**1973** התמנה אלי לנשיא (פרנס) הקהילה. בשנת **1983** אלי סיים את הפקולטה למשפטים בפילדלפיה, ואף החל לעבוד עבור לשכת התובע הכללי באותה עיר. בנוסף לכך, נישא לוונדי אילה שנפלד. השניים החלו בתוכניות לעלות ארצה. בשנת **1985** עלו ארצה ואלי החל בעבודה בפרקליטות המדינה במחלקה לעניינים בין לאומיים. באוגוסט שבאותה שנה נולדה להם הבת ענבר (אמא שלי) בבית החולים

הדסה עין כרם.

צד אמא(אליעזר גבאי).

משפחת גבאי מקורה בשבט נחלת בנימין, מסורת בידנו שחזרו לארץ עם עזרא ונחמיה. ראה ספר נחמיה פרק יא', ח'. במהלך הגירוש מא"י לבסוף התיישבו בעיר טולידו שבספרד. בשנת 1492 הוגלתה המשפחה במסגרת "גירוש ספרד", לאחר תלאות רבות בחלקה לעיר פאס שבמרוקו ובחלקה השני לליזבון שבפורטוגל. בני המשפחה שהגיעו לפורטוגל לבסוף הצטרפו לבני המשפחה שבפאס בשנת 1552. מקובל שרבי יוסף גבאי ורבי בנימין גבאי מבני המשפחה אשר חצו את הים והתיישבו במרוקו בעיר פאס בני המשפחה החלו מיד במפעלים דתיים ורוחניים אשר כללו הקמת ישיבה ובית מדרש. בשנת 1720 גזר המושל "שמד" על יהודי העיר. למרות מעמדם הנכבד. ליהודים ניתנה ברירה להיות מוסלמים או לעזוב את העיר תחת פסק דין מוות למסרבים להצטרף לאסלם. בני המשפחה עברו לעיר דאדס ובהמשך לעירה אסלים שבחבל הדרעא. והשתייכו למקובלי החבל. ראש השבט היה רבי יחיא גבאי שהיה מקובל ובעל התואר "חכם". הוא היה סופר ואף כתב שני ספרי תורה. הוא היה מוהל ושוחט ורב, ואף כתב פרושים לתורה על דרך הסוד. הוא קבור בבית העלמין היהודי באסלים אשר בהרי האטלס בחבל הדרעא. בנו, הרב מסעוד גבאי אף הוא היה גדול בתורה ובקבלה, והיה שוחט ורב הקהילה. בנו, הרב מכלוף גבאי, אף הוא היה גדול בתורה ובקבלה, והיה שוחט ורב הקהילה. בנו, הרב אליהו גבאי שנולד ב1898 אף הוא היה גדול בתורה ושוחט ורב הקהילה אשר כתב ספרי קבלה. חוכמת הקבלה והצירוף וקבלה מעשית. בשנת 1929 לאור המלחמה בין השבטים הברברים שבחבל הדרעא עזב לעיר קזבלנקה ושם פתח בית כנסת ברובע היהודים שנקרא ה-"מלאח". הוא כיהן כרב קהילתי ושוחט

בעיר קזבלנקה עד שעלה לארץ בשנת 1956 על האונייה "ירושלים".
יש לציין שאחיו רבי יצחק גבאי כיהן כר באלג'יריה והיה ידוע כקבליסט גדול בתורה והוא קבור בחלקת המקובלים בבית העלמין הישן שבטבריה. בנו של רבי יצחק הלוא הוא הרב מנחם גבאי מי שהיה אב בית הדין הרבני במחוז דרום בבאר שבע, לאחר שהיה טוען רבני שנים רבות בבית הדין בקזבלנקה. רבי אליהו גבאי היה נשוי לשמחה גבאי, בתו של רבי ניסים גבאי, מי שהיה רב גדול בתורה ודיין בקזבלנקה. בנו של רבי אליהו גבאי הוא הרב עמרם גבאי, רב קהילתי בעיר פילדלפיה, מדינת פנסילבניה, אשר בארה"ב. הרב עמרם למד בישיבת תורת אמת ("שניידר'ס" ישיבה) בלונדון, ואחר כך בישיבת חכמי צרפת באקס-לה-בן. הישיבה הזאת נפתחה מחדש בחודש יוני 1945, בתום מלחמת העולם השנייה. רבני מרוקו וביניהם הרב ידידיה מונסונגו והבבא סאלי (הרב ישראל אבוחצירא) המליצו על הישיבה לתלמידים ממרוקו. לימים, קיבל הרב עמרם גבאי את הסמכתו לרב מהבבא סאלי. עמרם נישא לרחל, בתו של משה לב אשר היה פעיל עליה במרוקו. הוא התגורר בשכונת באב אלקרמה אשר במלאח. ואמנם, מקור משפחת לב היה מהעיר אסאורה אשר בעבר נקרתה מוגדור. המשפחה עסקה במסחר. ראשי המשפחה שמשו פרנסים לבתי הכנסת אשר היו בבעלותם. אביו של משה לב היה ניסים לב אשר נרצח על ידי הערבים בחודש אוגוסט 1929 במסגרת מאורעות תרפ"ט אשר שטפו את העולם הערבי נגד קהילות יהודיות. הוא קבור לצד הצדיק רבי דוד ומשה בעיירה אגוויים אשר בהרי האטלס במרוקו. מיד עם עלייתו של רבי משה לב הוא פתח בית כנסת בבאר שבע בשם שערי שמים, אשר לאחר מותו נקרא על שמו עד היום הזה. הוא שימש כפרנס הקהילה מ1956 ועד מותו ב1979. למשה ופרחה לב היו עשרה ילדים, וביניהם הבת רחל אשר הגיעה לארץ ב1947 כמעפילה תחת הראדר הבריטי אשר מנע מיהודים

לעלות ארצה. אונייתה התגלתה על ידי הבריטים בסמוך לחוף הרצליה והצליחה להגיע לחוף לפני הגעתם של הבריטים. רבי משה לב שלח את בתו הצעירה לארץ ישראל על מנת להוכיח ליהודי מרוקו שהוא לא דואג לעשות כן ושגם הם יעשו כדוגמתו. הבת נשלחה על ידי עליית הנוער לקיבוץ לא דתי. לאחר שרבי משה לב עלה לארץ נשלח עם משפחתו למעברה בפרדס חנה שם התגורר בצריף בעל חדר אחד העשוי מחומר אזבסט אשר היום מוגדר כחומר רעיל ומסוכן. מיד עם הגעתו לארץ נסע לראות את בתו רחל לקיבוץ, שם התרשם לרעה מהיות הקיבוץ חילוני. הוא ביקש לקחת את הילדה עמו למעברה. רשות הקיבוץ מיאנה משום התנאים המחפירים במעברה. הצדדים הגיעו לפשרה לפיה תבלה הילדה שבתות עם המשפחה האדוקה. בשל היותו פעיל עליה קיבל רבי משה לב זכאות למכולת במעברת באר שבע אשר נקראה מעברת ממבה. עוד במעברה הקים רבי משה לב את בית הכנסת הנ"ל אשר הועתק מקומו לרחוב גוש עציון בשכונה ג' בבאר שבע. בתקופה שבית הכנסת היה במעברה הוא היה בסמוך לבית הכנסת של רבי אליהו גבאי. לימים נפגשו עמרם ורחל במעברה ונישאו. בכורם, אליעזר גבאי, נולד בעיר האבות, באר שבע בשנת 1960 בבית החולים "הדסה" אשר שימש כמרפאה צבאית. הבניין הוקם ב-1907 ע"י התורכים לאחר שחנכו את תחנת הרכבת על קו קהיר-בירות. אליעזר הקרוי אלי גדל בבאר שבע עד גיל 12, שם למד בישיבת בני עקיבא המפורסמת. ואז הורד עם משפחתו לארה"ב לעיר סיאטל אשר במדינת וושינגטון. שם שימשו ההורים רחל ועמרם כשליחים ומורים. בשל מחלתו של הרב עמרם נשארה המשפחה בארה"ב. אלי(שהוא הסבא שלי) למד בסיאטל "היברו אקדמי" וישיבת "אור הצפון" באותה העיר. הוא שימש כחזן מיוחד לחגים עבור צבא ארה"ב בבסיס במדינת וושינגטון ב-77-1976. הוא שימש כנשיא הפדרציה הספרדית

לנוער ב1978. המשפחה עברה לפילדלפיה שם הקימה את בית הכנסת "בית הרמב"ם" והרב עמרם שימש כרבה של הקהילה. ב1997 התמנה אלי לנשיא (פרנס) הקהילה. בשנת 1983 אלי סיים את הפקולטה למשפטים בפילדלפיה, ואף החל לעבוד עבור לשכת התובע הכללי באותה עיר. בנוסף לכך, נישא לוונדי אילה שינפילד. השניים החלו בתוכניות לעלות ארצה. בשנת 1985 עלו ארצה ואלי החל בעבודה בפרקליטות המדינה במחלקה לעניינים בין לאומיים. באוגוסט שבאותה שנה נולדה להם הבת ענבר (אמא שלי) בבית החולים הדסה עין כרם. אלי שרת בהנדסה קרבית כחצי שנה ועבר טירונות מלאה בחיל. הוא הצטרף למערך המילואים ושרת בעזה ורמאללה. כישוריו בשפה הערבית עמדו לצידו הן בצבא והן בפרקליטות. כשנה לאחר מכן אלי הצטרף לצוות התביעה בפרקליטות נגד איוואן דמיאניוק (המכונה איוואן האיום). לאחר ההרשעה בתיק בבית המשפט המחוזי, המשיך אלי לעבוד בפרקליטות מחוז ירושלים כעוזר בכיר. ב-1990, לאור המצב הרפואי של אביו, ומסיבות אחרות חזר עם משפחתו לפילדלפיה שם הצטרף למשרד משפטי משפחתי כפרקליט מין המניין. הוא משרת כנשיא הקהילה העתיקה בבית הכנסת מקווה-ישראל באותה העיר. בשנים 1989 ו1993 נולדו הבנות שרית ואורלי. שרית נולדה עוד בהיות המשפחה בירושלים בבית החולים הדסה הר הצופים. אורלי נולדה בבית החולים "JEANES" בצפון מזרח פילדלפיה. לציין ששתי הבנות שנולדו בארץ עלו חזרה ארצה לאחר התיכון ולמדו באוניברסיטת בר-אילן ואף נישאו והביאו ילדים(לדוגמא אותי) בישראל. למטרת העבודה הזאת יש לציין שידידיה יאיר אסמעיל זדה הוא בנה של ענבר ונכדו של אלי גבאי.

צד אבא

סבא ג'ון (יוסף) נולד באירן בטהרן ב-1956 בבית חולים יהודי. למד בבית ספר גאנג' דנש. בבית ספר הוא היה ילד שובב מאד. אחר כך הוא למד משפטים באוניברסיטה בטהרן. במקביל ללימודים באוניברסיטה הוא עבד בשגרירות ישראל בטהרן בתור מאבטח. כשהוא סיים את הלימודים שלו פרצה המהפכה האיסלמית ובגלל שהוא עבד בשגרירות אז המליצו לו לא להישאר שם ואז הוא עלה לארץ. בארץ הוא למד באוניברסיטה העברית משפטים ויחסים בין לאומיים. והוא השלים את הרישיון הישראלי שלו לעריכת דין. הוא התחתן עם סבתא שלי. נולדו להם 6 ילדים. אברהם (אבא שלי) בן 40 דנה נולדה ב-1984 למדה עיצוב חזותי זכתה בפרס על עיצוב בולים של הש"ס ושל 770 כיום היא עובדת כמנהלת שיווק. יעל נולדה ב-1987 למדה משפטים והיא שותפה למשרד עורכי דין היא נשואה לשי חסיד עובד היום בסולל בונה. יש לה 3 ילדים משי נדב ואוהד. רזיה נולדה ב-1990 למדה כלכלה ולוגיסטיקה והנדסה. ויש לה תואר. כיום עובדת במשרד עורכי דין. נשואה לאלרן שעובד במשרה משפחתית האחים חסיד. גילת נולדה ב-1999 למדה בתיכון צביעה יצירתית עשתה מגמת אדריכלות היתה בשנת מדרשה בשדרות שנת שירות לאומי בשדרות. התחתנה עם יונתן משאש. היום לומדת הוראה וחינוך במכללת בית וגן וגרה בשדרות. טליה נולדה ב-2002 בת-זקונים למדה באולפנה בפסגת זאב היתה בשנת שרות בגן תקשורת לילדים אוטיסטים בראש העין. כיום עובדת כיועצת מכירות ומתכננת לימודים כקלינאית תקשורת. סבתא שלי אריאלה נולדה בשנת 1961 למדה בבית ספר פרדס ואחר באוולינא דה רוטשילד ואחר כך למדה אדריכלות ואז התחתנה עם סבא שלי.

אמא של סבא שלי סבתא גולבי נולדה ב1927~ בת שלישית להוריה. היא ידעה לקרוא בעברית בפרסית קוראים לזה שאהין תורה שזה מילים בפרסית אבל אותיות של עברית. היה לה קול יפה מאד. היא נולדה בעיר במ (עיר התמרים בפרס) בבית שלהם בתוך הבית היה ערוץ של נחל כדי שיהיה להם מים. תמיד היה לה בית פתוח עם שולחן מוכן. היא היתה אומרת ש"כל מה שחסר זה חלב אם לשולחן" בגיל 15 התחתנה עם סבא רבה שלי סבא אברהם ואלה שמות הילדים שלהם הדודים של אבא שלי: אסתר, מרי, יפה, רחמים, סבא, דוד, ישר, פרשטה והילדה. סבא רבה שלי אברהם נולד בקרמן היה מבוגר מסבתא גולבי ב15~ ונולד ב1910~ הוא היה בן אדם מאד ישר ומסודר היה מאד חשוב לו אמון בעסקים. הוא למד בפרס בבית ספר ותיכון אחר כך הוא שרת בצבא האירני בחיל הפרשים ואז עסק במסחר. קצת לפני שסבא ג'ון נולד (לפני 70~) הם קנו בית בטהרן. בבית היו 2 קומות וחצר בחצר היו שטיחים וסמאבאר (קומקום תה עם גחלים) והיו להם שכנים גויים שהיו חברים שלהם. אמא של אברהם ואמא של גולבי היו אחיות. לאמא של גולבי קראו משה דניאלי והוא התחתן עם רחל בת בת שבע שהיא נצר למשפחת שרגא והיתה נינה של הרב אור שרגא שהיה רב ידוע ובעל מופתים מהעיר יזד. למשה היו מטעים של תמרים, קלמנטינות ותפוזים. התמרים שלו סיפקו כמעט את כל אירן. משה דניאלי פגש את רחל, פעם מישהו לא דיבר אליה יפה והיא היתה חדת לשון וידעה להשיב מלחמה השערה, וזה מצא חן בעיני סבא משה וביקש להתחתן איתה. היו להם הרבה ילדים בערך 15 נפטרו ונשארו 3.

סבא רבה שלי אברהם, לאבאשלו קראו יצחק בן מרדכי לאמו קראו שרה בת שבע. היא נפטרה צעירה. אחרי שסבא התחתן הם גרו בעיר

כרמן. היו לסבא אברהם הרבה אחים. והם גרו כמו באחוזה לכל משפחה היו חדר משלהם וחיו בשותפות. עד שסבא אברהם עבר לטהרן.

אמא של סבא אברהם היתה נצר של הרב אור שרגא.

לסבא עזרא סבא של סבתא שלי (אבא של אמא שלה) היו לו 8 אחים. נולד ב1901 הוריו מתו כשהוא היה מאד צעיר. הוא בקש מאחיו כסף ואחיו לא נתן לו. הוא גר ביזד באירן ובגלל שזה היה אחרי מלחמת עולם השניה כך שהיה רעב גדול. אז הוא הלך עם שיירת גמלים במדבר ובמדבר היתה סופה שהעיפה אותו למקום באמצע המדבר. והוא הלך והלך ואז הוא ראה את העמודים של הטלגרף וכך מצא את דרכו לעיר. וכל זה כשהוא בן 7-8 הוא היה מאד ישר במסחר. נתן הרבה צדקה ובתקופה מסוימת היה מאד עשיר. התחתן עם סבתא טאוס. ולפעמים היה עוזב אותה לחודשים כדי לעשות מסחר בשירז ואספהאן. הוא סחר לרוב בבדים משי. הוא נולד ביזד. הוא אהב ללמוד תורה. היה מאד פעיל בקהילה ועזר לעניים המרובים מאד ביזד. הוא היה נותן לה כסף. והיא היתה עושה מתן בסתר. פעם אחת היא נסתה לתת עוד צדקה ואמרו לה שהם כבר לא צריכים. סבתא טאוס אמרה לה שהיא לא תקח את הכסף בחזרה ואז האישה נתנה את הכסף לאחותה ואחותה קנתה עם הכסף שמלת כלה. הנכדה של האחות הזאת נשואה לרב גדול בירושלים.

סבא עזרא עסק (התנדב) בטהרה של נפטרים לשם מצווה. הוא היה מאד עשיר היו נותנים לו לשמור את כספם. פעם אחת סבתא שלי פגשה בעבודה איש שסיפר לה "באירן אני הפקדתי אצל סבא שלך כסף וכשרציתי לעלות לארץ בקשתי את הכסף והוא נתן יותר כסף. ואמרתי לו שזה לא היה הסכום שהוא הפקיד ולא הסכים לקחת. ובדקו ובסוף החזירו לסבא עזרא את הכסף. סבא עזרא ברך אותו

"אשרי יולדתך" ואמר שהוא חיפש את הכסף שנה שלמה ולא מצא. "סבא עזרא היה איש מאד צנוע הוא ידע לקרוא ולכתוב בכתב רש"י וגם בפרסית. תמיד אהב לעזור לנזקקים והרבה פעמים הוא גם אמר "אל תחזיר את הכסף מחול אתה לא צריך להחזיר את החוב"

הוא היה תמיד מכניס אורחים. בהתחלה הם גרו מהלה (כמו "גטו" של יהודים) ואחר כך הוא בנה אחוזה גדולה שכיום היא בית חולים. לבית היו 2 קומות וגם מרתף לאוכל שלא יתקלקל. הם מאד אהבו לארח ולפעמים אנשים גם היו נשארים כמה חודשים. אנשים בקשו ממנו שישמש כבורר (שופט). וגם הגויים השתמשו בו. סבא עזרא תמיד רצה לעלות לארץ. ב1942 הוא מכר כמעט את כל מה שהיה לו חוץ מהבית. וניסה לעלות לארץ עם כל הכסף והרכוש דרך עירק. ואז שודדים שדדו אותם בדרך והם נאלצו לחזור ליזד. ואז עוד פעם הוא עסק במסחר והתעשר שוב. והגיע לישראל בשנת 1955. בשכונת הבוכרים בירושלים. והוא פתח בית מרחץ ברחוב ניסים בכר פינת בצלאל במרכז ירושלים כיום המקום מתפקד כתיאטרון פרגוד. סבא עזרא נפטר בגיל 83. הוא התחתן בגיל 18 הוא היה איש גבוה רזה וחכם.

סבתא טאוס טובה היתה יחסית נמוכה היתה הבת של שמעון אליאסיאן גם מיזד. אמא שלה היתה שרה בת יצחק. היא התחתנה בגיל 12 עם סבא עזרא. הרבה פעמים היא היתה בהריון שלא הצליח (לפחות 10 ילדים מתו כך) היו לה 10 ילדים: לגדולה קראו נוסראת היא נפטרה בגיל צעיר כשילדה את הבן שלה יהודה כך שסבתא טאוס גדלה אותו. לאחר מכן נולדה דודה שרה דוד שלום סבתא מלכה דודה מרים דוד נוריאל לאחר מכן דוד שמעון דוד אליהו ודודה מרגלית. כולם הקימו בתים מפוארים בישראל וגרים בירושלים. סבתא טאוס זכתה לראות נינים ובני נינים. היא מאד אהבה אורחים ואהבה

הכנסת אורחים. והיתה אשה מאוד צנועה היא שמה 3 כיסויי ראש כדי שלא יראו לה את השיער. היתה מקפידה ללכת לבית כנסת. היתה עושה מתן בסתר עזרה לחתנים וכלות. תמיד היתה מאירת פנים תמיד היתה מלווה את האורח לדלת ושולחת איתו כסף בכיס ממתקים ומברכת אותו שאליהו הנביא ילווה אותו. וגם מלאך הרחמים ונביאים וצדיקים. וגם הקב"ה בעצמו. והיא גם מאד אהבה אוכל. היו לה כמה אחים חורגים שמאד אהבו אותה. והילדים שלהם אומרים (עד היום) שמאד אהבו לבוא אליה.

סבא אהרון (אבא של סבתא שלי) נולד ב1925 הוריו היו מוורי וניסן. יש לו אחות גדולה בשם באשי והיה לו אח קטן בשם נג'אד חיים. הם היו מאד עניים חיו בדוחק. סבא היה עד כיתה ג', בבית ספר. ואז הוא יצא עם אבא שלו כדי לפרנס את המשפחה. הם היו סוחרים בכל מיני חפצים. והולכים במדבריות מכפר לכפר. במדבריות היה הרבה מלח וחול והיה צריך לעבור נהרות. פעם אחת כשעברו את הנהר הנעליים שלו נסחפו עם הזרם של המים. והוא היה צריך להמשיך את הדרך במדבר חם של מלח. ככה הם התפרנסו עד שסבא היה יותר גדול ונהיה לסוחר בדים. כשהיה בן 17,18 הוא עבר מיזד לטהרן. והמשיך לסחור בבדים. אז קמה מדינת ישראל ויהודים התחילו לעלות לארץ. דרך הבול עם עירק. אז הוא הצטרף עם אבא שלו ועלו לארץ הוא היה בקיבוץ אשדות יעקב ליד בית שאן. והוא ראה שהם שוחטים את העופות שחיטה לא כשרה. ואז הוא עזב את הקיבוץ. אחר כך הוא עבר לנתניה אמא שלו אח שלו ואחותו עם משפחתה ואמא שלו הגיעו. והוא עבד בעבודות של קק"ל. שתל עצים בנה בתים. עלה בשנת 1950. אחר כך הוא התגייס לצבא בחיל תותחנים ושירת באילת. בשנת 1955 הוא נישא עם מלכה בת תאוס ועזרא. והם גרו בירושלים. היו להם 6 ילדים דוד ניסים דודה נעמי דוד יגאל סבתא שלי

אריאלה דוד אליעזר ודודה גליה. והוא התחיל להיות קבלן צבע. בהתחלה הם גרו בשכונת הבוכרים לאחר מכן עברו לשכונת גאולה ומקור ברוך וגבעת המבתר. בשנת 1997 בנה בית בגבעת המבתר ושם חי עד לפטירתו. סבא אהרון החליף את עסוקו לתכנאי מכונות כביסה ומקררים. בשנת 1978 המשפחה נסעה לטיול שבה נהרגה סבתא מלכה ואחותה שרה. לאחר 10 שנים דודה גליה נהרגה בתאונת דרכים בגיל 16 בלבד. סבא אהרון נישא שוב למלכה הוא היה מקפיד ללכת לבית כנסת לתפילות ושיעורי תורה. הוא תמי אהב לעזור לאנשים שכנים היו לו חברים רבים שאהבו אותו מאד. הוא חלה בשנת 1918 והיה בבית חולים שנה. בבית החולים כרתו לו את הרגל. אפילו שהיו לו חיים קשים הוא אף פעם לא התלונן ולא אמר הקב"ה עשה לי ככה וככה.

סבתא מלכה נולדה ב1931~ היא מאד רצתה ללכת ללמוד היא היתה ילדה מאד טובה אבל הוריה לא הרשו לה. כי הם רצו שהיא תעזור בבית והם לא אפשרו לה ללמוד. ואז היא היתה לוקחת את הספרים של האחיות הקטנות שלה ומתחבאת במרטף כדי שלא יפריעו לה. ולמדה קרוא וכתוב לבד גם עברית וגם פרסית. היו לה 6 ילדים (כמוזכר לעיל). בארץ היא עבדה בגני ילדים והיתה תמיד אשה מאירת פנים ואוהבת אורחים. היא היתה מאד חרוצה מאד אהבה להשתלב בחברה. היא היתה אוהבת תמיד ללמוד ולעשות. היא היתה הראשונה מכל המשפחה שהיה לה בית וילה היה להם אוטו מקרר מכונת כביסה. היא נפטרה בתאונת דרכים בגיל 40. היא תמיד היתה מטפלת בהכל והיתה מרגישה הכל לדוגמא אם ילד לא הבין משהוא אז היא היתה הולכת למורה ולא היתה עוזבת אותו עד שהוא הסביר את הכל לילד.

סבא ניסן (אבא של אהרון) נולד ב1907~ הוא היה בן אדם עם הרבה

כוח/בעל שרירים. פעם אחת ירדש'לג כבד מאד ביזד (2 מטר +-) ובא איזה יהודי חבר שלו ואמר שהגויים חטפו את אשתו והוא רוצה שירדפו אחריהם כדי להחזיר אותה. הם יצאו אחרי השודדים בלילה בש'לג והם לא הצלחו להשיג את השודדים. אחרי יום יומיים הם הצילו אותה ולקחו אותה מהשודדים. ביזד הוא היה חי בתקופה של עוני ורעב. הם נדדו בין הכפרים ומכרו כל מני מוצרים תבלינים כפתורים שרוכים דסקיות וכו'. בפעם הראשונה הוא התחתן בגיל צעיר מאד והתגרש מהר. אחר כך הוא התחתן עם סבתא מרוורי בת חנה. נולדו להם 3 ילדים. הוא עסק במסחר. הוא עלה לארץ עם סבא אהרון. אחרי שהוא עלה לארץ היה לו אירוע מוחי ואז הוא אושפז תקופה קצרה בבית חולים ונפטר בשבועות בגיל די צעיר. לפני 20 שנה דוד ניסים בא עם חבר(דורון) לסבא אהרון והוריו היו מיזד. ואז שאל אותו מי ההורים שלך לבסוף התברר שהוא היה הנכד של האשה החטופה. אחר כך גם כן דורון עזר לדוד ניסים כשהוא היה חולה.

סבתא מרוורי בת חנה. אבא שלה היה רב והיא היתה גם כן צאצאית של הרב אור שרגא מצד אמא. היא היתה אישה מאד ססגונית. היא ידעה את תפילת שחרית בעל פה. היא היתה אשה מצחיקה מאד. לדוגמא: היתה לוקחת שק אורז לברירה והיתה עובדת מתוך שירה. תמיד היה לה משהוא מצחיק לומר. היא היתה מאד תמימה וישרה. לדוגמא: כשהיא ראתה סרט שהיו בו "הריגות" או הרבצות היא היתה צועקת עליו אפילו שזה לא היה אמיתי. בגלל העוני היא היתה הולכת בשוק והופכת איזה ארגז שמה עליו מפה וקוראת לאנשים בכף היד. להפתעתם היא היתה מדויקת! גם כן היא היתה אשה של חסד וגם כן עזרה בטהרת מתים ועזרה לנזקקים. היא היתה אוהבת לשיר ולעולם לא היתה מבקשת עזרה. היא היתה גרה בנתניה בבית קטן עם גינה גדולה ליד החוף. היה לה שם עץ של קלמנטינות גויבות תפוחים. מאד

אהבה חברה. והיתה אישה נקיה מאד. היא הקפידה על כל המצוות.
היא נפטרה בצאת יום כיפור 1983.

סבתא שלי נולדה (אריאלה/ סבתא ג'ון) ב1961 בשערי צדק. סיפור לידה: סבתא מלכה היתה בבית(חודש שמיני) והשכנים היו בבית והיא התחילה לדמם גם סבתא תאוס היתה בבית. ואף אחד לא ידע מה לעשות. במקרה באותו יום סבא אהרון חזר הביתה וראה את כולם מרביצים לעצמם כי הם לא ידעו מה לעשות והוא נכנס הביתה וראה את סבתא תאוס שוכבת על הספה מדממת. הוא הלך לחבר שלו נהג מונית שהיה באמצע ארוחת צהרים וסבא אהרון הרים אותו מהשולחן ואמר לו אישה יולדת קום. לקחו אותה לבית חולים שערי צדק שהיה די קרוב במונית וילדו את סבתא שלי בניתוח קיסרי לאחר מכן הרופא המנתח אמר שאם היו מאחרים ברק כמה דקות לא היה אישה ולא ילדה. סבתא שלי למדה בפרדס ולאחר מכן בהבלינה דרוטשילד.

סבתא שלי למדה אדריכלות במכללת אור. בשנת 1981 היא התחתנה עם סבא שלי יוסי. והיו להם 6 ילדים אברהם(אבא שלי) דנה יעל רזיה גילת וטליה. היא עבדה במשרד האוצר בכוח אדם. ואחר כך בחברת תאגיד של עובדים זרים.

עבודת שורשים חלק א' ידידיה

שם	גיל	תזוביב	מה רוצה להיות כשתהיה גדול/ה	מאכל אהוב	תאריך לידה
ידידיה	12	לבנות, לתכנות, לנגן	מהנדס (תוכנה, ממוסים, זומרה) פיזיקאי	מילקשייק, כבש צלוי	כג' זשון
הלל	9 וזצי	התעמלות קרקע	רופאה	סושי, כבש צלוי, מילקשייק	י תמוז
מעין	5	לעשות, יצירות, התעמלות קרקע	לא יודעת	ממתקים, יוגורט	ה זשון
איתן	1 ושמונה זורשים	להצחיק את כולם, לכבות את האור, לקוות אתו לכל מקום מפוזר זום	עדיין לא יודע...	בשר, בצנזות, יוגורט	כה' ניסן

עבודת שורשים חלק ב' ידידיה

אבא :

אבא שלי - אברהם - נולד בארץ בשנת 1982 תשמ"ב בארץ ישראל. כילד הוא גדל בשכונת גילה. למד בישיבת נתיב מאיר, הר עציון, שיח יצחק ובית מורשה. למד באוני' בר אילן ובאוני' העברית. כיום הוא עובד סוציאלי קליני, מרצה ומלמד ויו"ר מכון רוטנברג.

אמא :

אמא שלי - ענבר - נולדה בשנת 1985 תשמ"ה בארץ ישראל. עד גיל 4 היא גדלה בגבעת זאב, אחר כך המשפחה שלה ירדה שוב לפילדלפיה, ארה"ב. אמא למדה בישיבה תיכונית בניו ג'רסי, נסעה שעתיים כל כיוון כדי להגיע ללימודים ברכב לימוזינה. למדה שנתיים במדרשת MMY בירושלים, ולאחר מכן באוני' בר אילן. אמא פגשה את אבא בתקופת בר אילן, והם התחתנו לפני כ 14 שנה. כיום אמא עובדת כמנהלת גיוס של עמותת סולמות ועמותת לאופק.